

Sygn. akt V CNP 46/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

ze skargi I. S.A. w upadłości układowej w K. dawniej D. S.A. w K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
nakazu sądowego Sądu Rejonowego w G.
z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt II Nc (...),
w sprawie z powództwa B. K.
przeciwko
I. Spółki Akcyjnej w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 grudnia 2016 r.,

1. odrzuca skargę;

2. zasądza od I. S.A. w upadłości układowej w K. na rzecz B. K. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje z zasady od wyroków sądu drugiej instancji, kończących postępowanie w sprawie. Zgodnie z § 2 tego przepisu, w wyjątkowych wypadkach środek ten może zostać skutecznie wniesiony także od innych orzeczeń, o ile niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Równocześnie, w myśl art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. w razie skorzystania z tej możliwości na skarżącym ciąży obowiązek wykazania, że wyjątkowy wypadek miał miejsce w sprawie. W konsekwencji, skarga powinna zawierać w swojej treści wywód wskazujący, które zasady albo prawa lub wolności zostały naruszone w związku z wydaniem orzeczenia oraz w czym naruszenie to się wyraża (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 112, z dnia 4 grudnia 2013 r., V CNP 8/13, nie publ. oraz z dnia 17 grudnia 2013 r., IV CNP 38/13, nie publ.).

Wymaganie to nie zostało jednak spełnione w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w G. dnia 18 marca 2014 r., o sygnaturze II Nc (...). W treści skargi nie wskazano jakichkolwiek argumentów, które zmierzałyby do wykazania istnienia wyjątkowego wypadku w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Nie precyzuje ona zwłaszcza jakichkolwiek konstytucyjnych praw i wolności albo zasad prawa, które mogłyby zostać naruszone przy wydaniu zaskarżonego nakazu zapłaty. Nie pozwala to stwierdzić, by doszło do spełnienia jednego z wymagań skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, wskazanego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

